

Sygn. akt **IC 421/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Hałabis

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Wolniak

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 84.295,51 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 4.671,00 zł (cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

IC 421/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 stycznia 2013 r. skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) S.A. z siedzibą we W. domagała się zasądzenia od pozwanej D. K. kwoty 84.295,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wyjaśniono, że pozwana w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo (...), zawarła z bankiem umowę kredytu, a następnie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej i nie spłaciła zadłużenia. Powódka zaś nabyła wskazaną wierzytelność od (...) Banku S.A. i dochodzi jej w wysokości odpowiadającej sumie należności głównej i odsetek skapitalizowanych do dnia wytoczenia powództwa, ponieważ pozwana wezwana do zapłaty należności w określonym terminie świadczenia nie spełniła (pozew – k. 2-5).

Nakazem zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym dnia 11 lutego 2013 r. w sprawie sygn. VI Nc-e 243038/13 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w całości żądanie powódki uwzględnił (nakaz zapłaty – k. 6).

W sprzeciwie z dnia 26 lutego 2013 r. od tego nakazu zapłaty pozwana podniosła, że nie jest w stanie spłacić zadłużenia. Wskazała również, że jest osobą bezrobotną, sama wychowuje 6-letniego syna, korzysta z pomocy rodziny i pomocy społecznej oraz nie dysponuje żadnym majątkiem (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 7).

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powódki uzupełnił dokumenty załączone do pierwotnego pozwu, zaś pozwana na rozprawie w dniu 5 listopada 2013 roku uznała powództwo podnosząc jedynie, że jej sytuacja majątkowa nie pozwala na spłatę tego zobowiązania (protokół rozprawy – k. 46).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości. Okoliczności stanowiące podstawę faktyczną żądania powódki przytoczone w pozwie są bezsporne, bowiem na rozprawie pozwana uznała powództwo w całości i żadnej z okoliczności faktycznych nie zaprzeczyła.

Zgodnie zaś z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ponieważ uznanie powództwa przez pozwaną dotyczyło całości żądania, a ponadto prawa i zasad współżycia społecznego w żaden sposób nie naruszyło i nie zmierzało do obejścia prawa, oznacza to, że podstawowym jego skutkiem było przesądzenie zarówno zasady odpowiedzialności pozwanej względem powódki, jak również wysokości dochodzonego w pozwie roszczenia (zobowiązania pozwanej).

Skoro zatem uznanie powództwa jest stanowczym i bezwarunkowym oświadczeniem woli i wiedzy pozwanej, która za zasadne uznała zarówno roszczenie powódki, jak i przyznała uzasadniające je przytoczone przez nią okoliczności faktyczne, to w konsekwencji zgodziła się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu całości.

W rezultacie Sąd obowiązany był orzec o uwzględnieniu powództwa w wysokości 84.295,51 zł jak w pkt I wyroku, rozstrzygając jednocześnie o odsetkach ustawowych na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Jednocześnie wyrokowi w tej części należało z urzędu nadać rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., ponieważ rozstrzygnięcie obejmuje roszczenie nadające się do wykonania w trybie egzekucji (pkt III wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach o kosztach procesu pomiędzy stronami znajduje swoje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i oparte zostało na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu (pkt II wyroku). Uwzględnia okoliczność, że powódka reprezentowana była przez radcę prawnego z wyboru, którego wynagrodzenie mieści się w granicach stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490).